

"El cor aburgésat ens paralitza"

Dll, 13/05/2013 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

Homilia del papa Francesc a la Plaça de Sant Pere del Vaticà en ocasió de la canonització dels Màrtirs italians d'Òtranto, i de les religioses Laura Montoya de Colòmbia i Maria Guadalupe García Zavala de Mèxic *12 de maig de 2013*

L'any 1480 unes 800 persones van ser decapitades prop d'Òtranto pel fet de refusar-se a renegar la pròpia fe cristiana.

"D'on van trobar la força per a mantenir-se fidels?" es pregunta el papa. "Doncs precisament en la fe, que ens fa veure més enllà dels nostres límits humans, més enllà de les fronteres de la vida terrena, ens fa contemplar «cels oberts» - com diu sant Esteve- i el Crist vivent a la dreta del Pare. Estimats amics, conservem la fe que hem rebut i que és el nostre tresor veritable, renovem la nostra fidelitat al Senyor, fins i tot enmig dels obstacles i de les incomprensions; Déu no permetrà mai que ens falti la força i la serenor. Tot venerant els sants d'Òtranto, demanem a Déu que sostingui molts cristians que precisament en aquests temps i i en molts llocs del món, encara pateixen violències avui, i els doni el coratge de la fidelitat de respondre al mal amb el bé".

"Santa Laura Montoya va ser instrument d'evangelització, primer com a mestra, i després com a mare espiritual dels indígenes, als quals va infondre esperança, acollint-los amb aquell amor après de Déu, i portant-los a Ell amb una eficaç pedagogia que respectava la seva cultura i s'hi contraposava".

"Aquesta primera santa nascuda en la bella terra colombiana ens ensenya a ser generosos amb Déu, a no viure la fe aïlladament -com si es pogués viure la fe aïlladament- sinó a comunicar-la, a irradiar la joia de l'Evangeli amb la paraula i el testimoni de vida allà on ens trobem. Arreu on siguem cal irradiar la vida de l'Evangeli. Ens ensenya a veure el rostre de Jesús reflectit en l'altre, a vèncer la indiferència i l'individualisme que correix les comunitats cristianes i correix el nostre propi cor, i ens ensenya a acollir tothom sense prejudicis, sense discriminació, sense reticència, amb amor autèntic, donant a tothom el millor de nosaltres mateixos i, sobretot, compartint amb ells el més valuós que tenim, que no són les nostres obres o les nostres organitzacions, no. El més valuós que tenim és Crist i el seu Evangeli".

Francesc explica com Santa Guadalupe García Zavala va renunciar a una vida còmoda per seguir la crida de Jesús. "Quin mal que fan la vida còmoda, el benestar... El cor aburgésat ens paralitza". En canvi, Santa Guadalupe "va ensenyar a estimar la pobresa per poder estimar els més pobres i els malalts. La Mare Lupita s'agenollava al terra de l'hospital davant dels malalts, davant dels abandonats per servir-los amb tendresa i compassió. I a això s'anomena «tocar la carn de Crist»".

"Aquesta nova santa mexicana ens convida a estimar com Jesús ens va estimar, i això implica no tancar-se en un mateix, en els propis problemes, en les pròpies idees, en els propis interessos, en aquell petit món que ens fa tant de mal, sinó a sortir i a anar a trobar qui té necessitat d'atenció, comprensió i ajut, per portar-li la càlida proximitat de l'amor de Déu, a través de gestos concrets de delicadesa,

d'afecte sincer i d'amor".

"Els sants proclamats avui també susciten preguntes en la nostra vida: de quina manera sóc jo fidel a l'Evangeli? Fem-nos aquesta pregunta al llarg del dia d'avui: i jo, com sóc fidel a Crist? Sóc capaç de mostrar la meva fe amb respecte però també amb valentia? Em fixo en els altres, me n'adono de qui passa necessitats, veig en tothom germans i germanes per estimar? Demanem, per intercessió de la Beata Verge Maria i dels nous Sants, que el Senyor ompli la nostra vida amb la joia del seu amor. Que així sigui".